

Gagnasafn
Frumáætlun

B 2 M 264. B.I.

MÁLASAFN

442122 - Rei.

A f r i t

21.2.47 4 eint
SB

Reiðhjallau.

7. febr. 1947

Hólmshreppur í Ísafjarðarsýslu.

Virkjun Fossár.

Frumáætlun.

(Samnefndar teikhingar 1.-8. blað no. A 429, A 430, A 431
A 432, A 433, A 434, A 435).

Staðhættir.

Fossá í Syðridal rennur niður litla kvos milli fjallanna Heiðnafjalls, Heiðarfells og Miðmundahæða og er þessi kvos hið eina eiginlega afrennslissvæði hennar og mælist það á herforingjaráðskorti $1,1 \text{ km}^2$.

Láks, sem fellur í hana neðan við "Reiðhjalla", má með mjög litlum tilkostnaði veita í uppistöðu þá, sem ráðgerðir, svo öruggt se, og stækkar við það úrkomusvæðið um hérumbil $1,0 \text{ km}^2$. Þessum lák hefir verið veitt í ána áður og er vatnsrennsli hans viða með í vatnsmælingum Fossár, þeim, sem hér eru sýndar á 5. blaði, en þó ekki alltaf, því það hefir viljað brenna við, að hann hlypi í sinn fyrri farveg á vetrum. Er því vitað, að hann er ekki ávalt með og bendir það til að vatnsmælingar þær, sem fyrir hendi eru, séu ekki of lágar.

Ein samanburðarmæling hefir verið gerð á vatnsrennsli þessa láks og Fossár og í það skifti mældist vatnsmagn láksins um 14% af vatnsmagni Fossár.

Vatnsmælingar hafa verið gerðar í Fossá um alllangt skeið, eða síðan um veturinn 1917, að vísu slitrótt (sjá 2. blað), en

bó svo, að til eru mælingar er ná yfir meira en tvö ár samfleytt. Þessar vatnsmælingar sýna, að rennsli Fossár er með eindamum jafnt og mikið, samanborið við úrkamusvæði. Sé athugað framrennsli hennar eftir mælingum, t.d. árið 1939, valið af handahófi, sézt, að það er um 8,7 milj. m^3 , sem aftur svarar til um 8 m. úrkому, ef gert er ráð fyrir, að öll úrkoman skili sé.

Petta á sjálfsgagt rót sína að rekja til þess, að afrennslis-svaðið er hvilft, sem safnar í sig snjó af miklu stærra svæði, enda er petta ekki óþekkt fyrirbæri, því um sama er að ræða hjá Fossá í Engidal.

Eins og í öðrum ám og mælingar sýna, er rennsli Fossár minnst vetrarmánuðina marz og apríl og fram í maí og fer þá niður í 115 l/sek. og ein mæling sýnir 100 l/sek. rennsli (maí 1940. Hér er þó líklegt, að lækurinn sé ekki með í mælingunni). Mánuðina nóvember - febrúar er rennsli hennar um og yfir 125 l/sek. Vér höfum gert langæislínu um rennslið þau ár, sem mælingar hafa verið til, eða nánar tiltekið árin 1925, ~~XXVII~~ 1935, 1936, 1938, 1939, (sjá 6. blað). Rennsli ársins 1925 er mun meira en hinna áranna, en hinsvegar er úrkoma áranna 1924 og 1925 minni en úrkoma þeirra, (sjá 8. blað). Verður ekki hér lagður dómur á, í hverju þetta getur legið. Af langæislínum áranna 1935 - 36, 1938 - 39 má atla.

að um 100 daga sé rennslið um og yfir 300 l/sek.

" " 120 " " " " " " 250 "

" " 200 " " " " " " " 200 "

" " 250 " " " " " " 150 "

að um 310 daga sé rennslið um og yfir 130 l/sek.

" " 340 " " " " " 120 "

" " 350 " " " " " 115 "

" " 365 " " " " " 110 "

Eins og áður var getið, er ekki vitað með vissu, hvort lækurinn er með í mælingum, en hitt er vitað, að suma vetur er hann ekki með, svo hér ætti því ekki að vera um of hátt rennsli að ræða.

Enn hefir komið til mála og talið framkvamanlegt að veita Tröllá, svonefndri í Fossá. Afrennslissvæði hennar er vestan við afrennslissvæði laksins, sem fyrr var nefndur. Stærð þess hluta, sem næði til veitu í Fossá, er um 3 km^2 . Vatnsmagn Tröllár hefir ekki verið mælt nema í eitt skifti nú nýverið, og samtíma-mælingar voru gerðar í báðum ánum. Tröllá var mæld niður á láglendi. (Afrennslissvæði um $4,5 \text{ km}^2$). Meldist rennsli þeirra jafnmikið, 117 l/sek. Svarar það til um 80 l/sek., sem veita mætti í Fossá, ef rennslið er tekið hlutfallslega við stærð afrennslissvæðisins. Prátt fyrir þessa einu mælingu, sem gerð er nú í mjög mildri veðráttu, verður ekki ráðið, á þessu stigi málsins, hvers virði slik veita muni reynast, en sjálfsgagt er, að halda áfram mælingum í Tröllá. Fyrir veitu þessari hefir heldur ekki verið mælt, svo um kostnað við hana verður heldur ekki sagt.

Begar ákveða á, hve stórt nú eigi að virkja Fossá, er þess að gæta, að fullvist er að þessi virkjun verður ekki lengi starfrækt ein sér, heldur mun fljóttlega koma að því, að hún verði tengd öðrum orkuverum, vatnsorkuverum ísafjarðarkaupstaðar og vantanlegu dieselorkuveri þar. Getur þá verið stór hagur í því, að virkja

meira en minnsta rennsli Fossár. Fall það, sem ráögert er að virkja, er 310 m. Á Reiðhjalla er ráögert að gera stíflu og verður lón ofan við hana, sem rúmar um 16500 m³. (Sjá 7. blað). Af því má nýta, ef 0,75 m. þykkt íslag er dregið frá um 8400m³. Með þeirri vatnsgeymslu er fenginn ágætur grundvöllur að dægurmiölun og væri ekki óvarlegt að setja upp um 500 hestafla vatnsvél (115 l/sek. minnsta rennsli) í Fossá einni.

Með það í huga, að orkuverið verði tengt öðrum orkuverum, höfum vér gert áætlun um 700 h.a. virkjun (frá vatnsvél).

Verðmunur milli 500 og 700 hestaflavirkjun er ekki mikill og alls ekki að tiltölu við afmuninn og eins benda langæislinurnar til, að í 200 daga ársins sé nóg vatn fyrir 700 hestöfl, miölunarlaust. Loks er aukið öryggi í vantanlegri veitu úr Tröllá.

Jafnframt höfum vér gert áætlun um 1000 ha. virkjun með það fyrir augum, að unnt væri að gera sér grein fyrir kostnaðarmun þessara virkjana, ef hægt væri að afla markaðar fyrir sumarorkuna, sem fengist með sterri virkjuninni.

Virkjunin.

Eins og fyrr var getið, er ráögert að gera stíflu á Reiðhjalla, eða öllu heldur ljúka við þá stíflugerð, sem þar var hafin árið 1931.

Til mála geta komið tvær pípuleiðir niður fjallið. Sú fyrri fer beint niður hlíðina á 500 m. löngum kafla, en beygir síðan um 130° til norðurs út með Fossá um 100 m. ofan við ármót Fossár og Tröllár. Höfum vér gert áætlun um báðar leiðir og nefnum þessa leið 1. tilhögun.

Hin leiðin skásker hlíðina og er bein, talið lárétt, milli stíflu og stöðvarhúss og er það II. tilhögun.

I. Tilhögun.

700 h.a. virkjun.

Lokið verður við stíflugerð á Reiðhjalla og verða þau mannvirki, sem þegar eru gerð, látin ganga inn í verkið, að mestu óbreytt. Stíflan er úr steinsteypu um miðbikið, en jarðstíflur til beggja handa. Gerð stíflunnar sést á 2. og 3. blaði, og skal henni ekki lýst nema lauslega hér, þess aðeins getið, að hún verður um 5 m. há um miðbikið. Yfirlall f hað 333,0 m. Króna hennar f hað 333,6 m. Yfirlall er gert í þróna og er það 10 cm. lægra en hitt, eða f hað 332,9 m. Gert er ráð fyrir 1 botnloku, þeirri sem fyrir er, en hinsvegar fyllt upp í op það, í miðri hað, sem þar var sett.

I inntaki inn í þró er sett gróf rist og hún látin halla heldur meira en fyrirhugað var. Þrónni er skift í two hluta með þröskuldi, um 85 cm. háum. Fin rist er sett fyrir pípumunnann, milli þröskuldsins og framhliðar þróar.

Neðan við stífluna er gert hús fyrir öryggisloka og loftháf.

Verður það úr steinsteypu og einangrað með torfi og grjóti til frostvarna.

Torfstíflan er 1,2 m. breið að ofan og fláir 1:2 vatnsmegin og 1:1,5 að neðan. Vatnsmegin er fláinn klæddur grjóti. Péttivegg skal gera í stífluna, þar sem hún er hærri en 2,0 m. Við moldarstíflu þá, sem fyrir er, skal gera péttivegg ofan við hana og lagfæra halla hennar eins og sýnt er á 3. blaði.

Pípan, (sjá 1. blað) er á efstu 140 m. Ø 40 cm. sívafin trépípa, en stálpípa úr því, Ø 14" 6 og 7 mm. þykk á efsta 310 m. kaflanum. síðan Ø 13" 8 mm. þykk á næstu 475 m og neðst Ø 12" stálpípa og 10 mm. þykk.

Pípan verður lögð ofanjarðar á steinsteypta stöpla með 4 m. millibili. Festingar verða úr steinsteypu og þenslustykki á pípur neðan við þær. Stöðvarhúsið er 8,3 x 7,9 m. að flatarmáli, gert úr járbentri steinsteypu (sjá 4. blað).

I. tilhögun.

700 h.a. virkjun.

Kostnaðaráætlun.

Að ljúka við stíflugerð	Kr. 186.000,-
Pípa 140 m. ø 40 cm. sívafin trépípa ø 12", ø 13" og ø 14" stálpípa, samtals 1210 m. (93 ton) uppsett á steinsteyptum undirstöðum með festingum og öryggisloka	" 436.500,-
Stöðvarhús	" 63.500,-
Vegabastur, braut upp fjallið o.fl.	" 100.000,-
Öfyrirséð ca. 25%	<u>" 194.000,-</u>
	Kr. 980.000,-

II. tilhögun.

700 h.a. virkjun.

Eins og I. tilhögun nema pípuleiðin er önnur og styttist pípan. Hún er úr timbri, sívafin ø 40 cm. á efstu 180 m. en síðan ø 14" 6 og 7 mm. þykk á 270 m. kafla, þá ø 13" 7 og 8 mm. þykk á næstu 310m. og loks ø 12" og 9 og 10 mm. þykk neðst. Frágangur er að öðru leyti eins og við I. tilhögun.

III. tilhögun.

700 h.a. virkjun.

Kostnaðaráætlun.

Að ljúka við stíflugerð	Kr. 186.000,-
Flyt	Kr. 186.000,-

Fluttar	kr. 186.000,-
Pípa ϕ 40 cm, sívafin trépípa 180 m. löng	
Stálpípa ϕ 12", ϕ 13" og ϕ 14", samtals 1195 m	
(66 ton) uppsett á steinsteyptar undirstöður	
með festingum og öryggisloka	" 366.000,-
Stöðvarhús	" 63.500,-
Vegabatur, braut upp fjallið o.fl.	" 125.000,-
Öfyrirséð ca. 25%	<u>" 189.000,-</u>
	Kr. 930.000,-

I. Tilhögun.

1000 h.a. virkjun.

Kostnaðarástlun.

Stíflugerð	Kr. 186.000,-
140 m. ϕ 45 cm. sívafin trépípa,	
ϕ 15", ϕ 16" og ϕ 17" stálpípa, samtals 1210 m	
120 ton uppsett á steinsteyptar undirstöður	" 541.000,-
Stöðvarhús	" 65.000,-
Vegabatur o.fl.	" 100.000,-
Öfyrirséð ca. 25%	<u>" 223.000,-</u>
	Kr. 1.115.000,-

II. tilhögun.

1000 h.a. virkjun.

Kostnaðarástlun.

Stifla	Kr. 186.000,-
185 m ϕ 45 cm. sívafin trépípa, ϕ 15", ϕ 16" og ϕ 17" stálpípa, samtals 1195 m.	
98 tonnuppsett eins og áður	" 487.000,-
Stöðvarhús	<u>" 65.000,-</u>
Flyt kr.	738.000,-

	Fluttar kr. 738.000,-
Vegabætur o.fl.	" 125.000,-
Ófyrirséð ca. 25%	<u>" 217.000,-</u>
	Kr. 1080.000,-

Af samanburði áætlananna sést, að II. tilhögun er ódýrari og munar það 50.000,- kr. á 700 h.a. og 35.000,- kr. á 1000 h.a. virkjuninni. Þrátt fyrir það mælum vér með því, að fyrri tilhögunin verði valin. Teljum vér pípunni þar ekki eins hætt við skemmdum vegna skriðufalla.

Sigurður Thoroddsen
(sign)